

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. december 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Anne-Marie Træholt
Sagsnr.: 2013-0032-0940
Dok.: 932166

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 31 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 11. oktober 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 31 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere Kristeligt Dagblads forsideartikel "Langsom asylbehandling rammer konvertitter" (9. oktober 2013) og redegøre for, om og hvordan ministeren vil sikre, at ingen af de i artiklen omtalte konvertitter frihedsberøves eller udsendes tvangsmæssigt, inden Flygtningenævnet på ny har taget stilling til asylsagen i lyset af nævnets praksisændring fra oktober 2012. Samtidig bedes ministeren indhente en udtalelse fra Flygtningenævnet, hvor der redegøres for, hvorfor nævnet ikke af egen drift har genoptaget de nævnte sager, og hvordan nævnet forholder sig til den i artiklen fremførte kritik af, at nævnet "sidder på hænderne".”

Svar:

I den omtalte artikel retter to advokater kritik mod Flygtningenævnets sagsbehandlingstid i forbindelse med nævnets vurdering af, om allerede afgjorte sager, der vedrører asylansøgere, der er konverteret til kristendommen, skal genoptages i lyset af en praksisændring. Det kritiseres endvidere, at Flygtningenævnet i nogle tilfælde først har taget stilling til spørgsmålet om genoptagelse, efter at en afvist asylansøger er blevet frihedsberøvet med henblik på tvangsmæssig udsendelse.

Justitsministeriet kan oplyse, at der i sager om tvangsmæssig udsendelse følges en særlig procedure, hvorefter Rigspolitiet underretter Flygtningenævnet, Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet om den planlagte udsendelse og anmoder om at få oplyst, om der måtte være udsendeshindringer i hver konkret sag. Som udgangspunkt foretages underretningen mindst 14 dage før planlagt udsendelse.

Proceduren for underretning af udlændingemyndighederne om forestående tvangsmæssige udsendelser skal bl.a. sikre, at udlændingemyndighederne har mulighed for i de konkrete sager at tage stilling til, om der aktuelt måtte være noget til hinder for at gennemføre en planlagt udsendelse, f.eks. fordi udsendelse vil være i strid med forbuddet mod refoulement, jf. udlændingelovens § 31.

Efter udlændingelovens § 36 kan politiet træffe bestemmelse om frihedsberøvelse af en udlænding, herunder en afvist asylansøger, såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for

udsendelse af den pågældende. Formålet med at frihedsberøve en person i udsendelsesposition er at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med effektivering af udsendelsen efter endeligt afslag på asyl. Frihedsberøvelse kan således ske, når der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, eller når den pågældende undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af udsendelsen, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Efter udlændingelovens § 37, stk. 1, skal en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse, fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse.

Hvis Rigspolitiet modtager besked fra eksempelvis Flygtningenævnet om, at nævnet har genoptaget en sag og i den forbindelse meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, vil politiet ikke foretage frihedsberøvelse af den pågældende asylansøger. Såfremt den pågældende asylansøger allerede er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, vil politiet sørge for, at vedkommende løslades.

Flygtningenævnet har til brug for besvarelsen oplyst følgende:

”Flygtningenævnet behandler klager over Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl).

En udlænding, der af Flygtningenævnet har fået stadfæstet et afslag på asyl, kan anmode nævnet om at genoptage behandlingen af sin asylsag.

Flygtningenævnet behandler som udgangspunkt anmodninger om genoptagelse i den rækkefølge, som nævnet modtager dem i. Nævnet behandler imidlertid visse sager forlods. Det gælder blandt andet sager om uledsagede mindreårige, sager om frihedsberøvede samt sager, hvor det efter en indledende screening skønnes åbenbart, at der skal meddeles tilladelse eller gives afslag på genoptagelse.

Hertil kommer, at Flygtningenævnet søger at fremskynde behandlingen af sager, hvor nævnet af Rigspolitiet bliver gjort bekendt med, at en tvangsmæssig udsendelse er nært forestående. Nævnet vil således så vidt muligt træffe afgørelse om genoptagelsesspørgsmålet, inden udsendelsen effektueres. Flygtningenævnet vil i sådanne sager under alle omstændighe-

der tage stilling til, om der asylretlig er noget til hinder for at gennemføre udsendelsen.

I forbindelse med Flygtningenævnets præcisering af praksis i oktober 2012 vedrørende asylansøgere, der er konverteret fra islam til kristendommen, har nævnet ikke fundet anledning til af egen drift at genoptage behandlingen af tidligere afgjorte sager.

Det skyldes blandt andet, at præciseringen af praksis ikke i sig selv indebærer, at tidligere afslag på asyl i sager om konversion skal omgøres. Endvidere er de pågældende afgørelser i Flygtningenævnets databaser registreret under stikordet ”religiøse forhold”, der tillige omfatter et større antal sager, hvor religiøse forhold er indgået i asylmotivet, uden der har foreligget en konversion.

Endelig kan det oplyses, at en del af de konversionssager, som Flygtningenævnet efter oktober 2012 har valgt at genoptage til fornyet behandling, er sager, hvor konversionen først er sket efter nævnets oprindelige afslag på asyl og typisk først er kommet til nævnets kendskab i forbindelse med en anmodning om genoptagelse.”